

Benvolguts i benvolgudes:

Primer de tot, em presento: soc la Musaranya. «Qui? La Musaranya?», deueu estar pensant. «Però que no és un personatge inventat pels adults per referir-se a algú que està distret?», us deueu preguntar. Doncs no! Existeixo. I he estat molt important en el procés d'elaboració d'aquest llibre que teniu a les mans, ja que tothom sap que, perquè se t'acudeixin les idees, no hi ha res com asseure's en un lloc ben confortable i pensar en les musaranyes. O fer un volt, respirar aire fresc i pensar en les musaranyes. O preparar una beixamel remenant amb la cullera i pensar en les musaranyes. Sigui com sigui, l'ingredient més important soc jo. I tot això és el que ha fet l'autora d'aquestes pàgines mentre pensava constantment en mi.

Ara que ja em coneixeu, us explicaré en què consisteix aquest llibre. Les seves pàgines estan plenes de dades interessants sobre molts animals: animals alts, baixos, secs, molls, amb pèl i sense. No hi són tots, però; aquí només en trobareu un petit tast. Quan acabeu d'assaborir-lo, us suggereixo que aneu a la natura amb uns bons prismàtics, una lupa i un quadern, i que estudeu tots els éssers que teniu al voltant. Perquè els animals som apassionants! Com més coses sapigueu de nosaltres, més voldreu investigar. I us adonareu que no esteu sols; veureu que el planeta és de tots. Sovint, els humans ho oblideu, i em venen ganes de clavar-vos una clatellada, no gaire forta. O sí... Això depèn.

Esteu preparats per convertir-vos en autèntics zoòlegs i zoòlogues?

Doncs feu silenci per no molestar (això és molt important per entrar en qualsevol bosc, prat, bassa o mar) i obriu bé els ulls i les orelles.

Sigueu benvinguts al nostre al·lucinant món dels animals!

La Musaranya

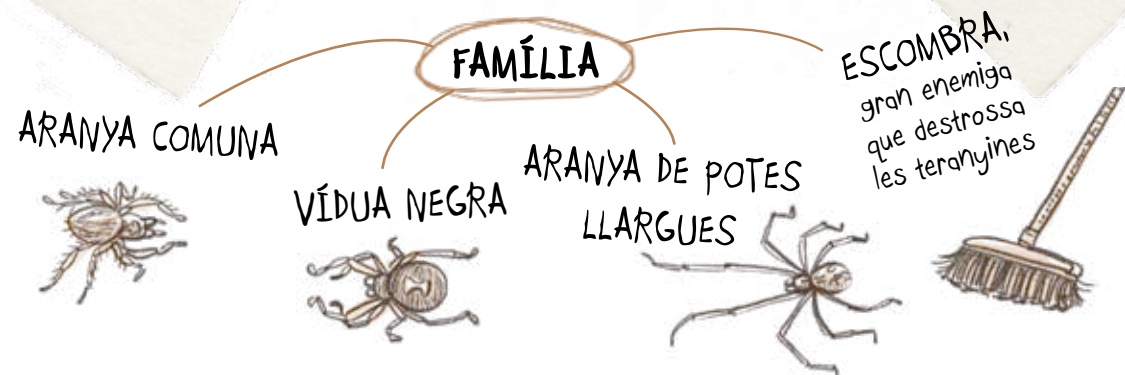
Aranya (Araneae)

A moltes persones, les aranyes els fan fàstic o por. N'hi ha unes 35.000 espècies, i la majoria són inofensives. Oh, quin tracte més injust que reben les aranyes, doncs! Quina llàstima! Però no hi fa res, perquè a elles, en realitat, tant se'ls en dona.

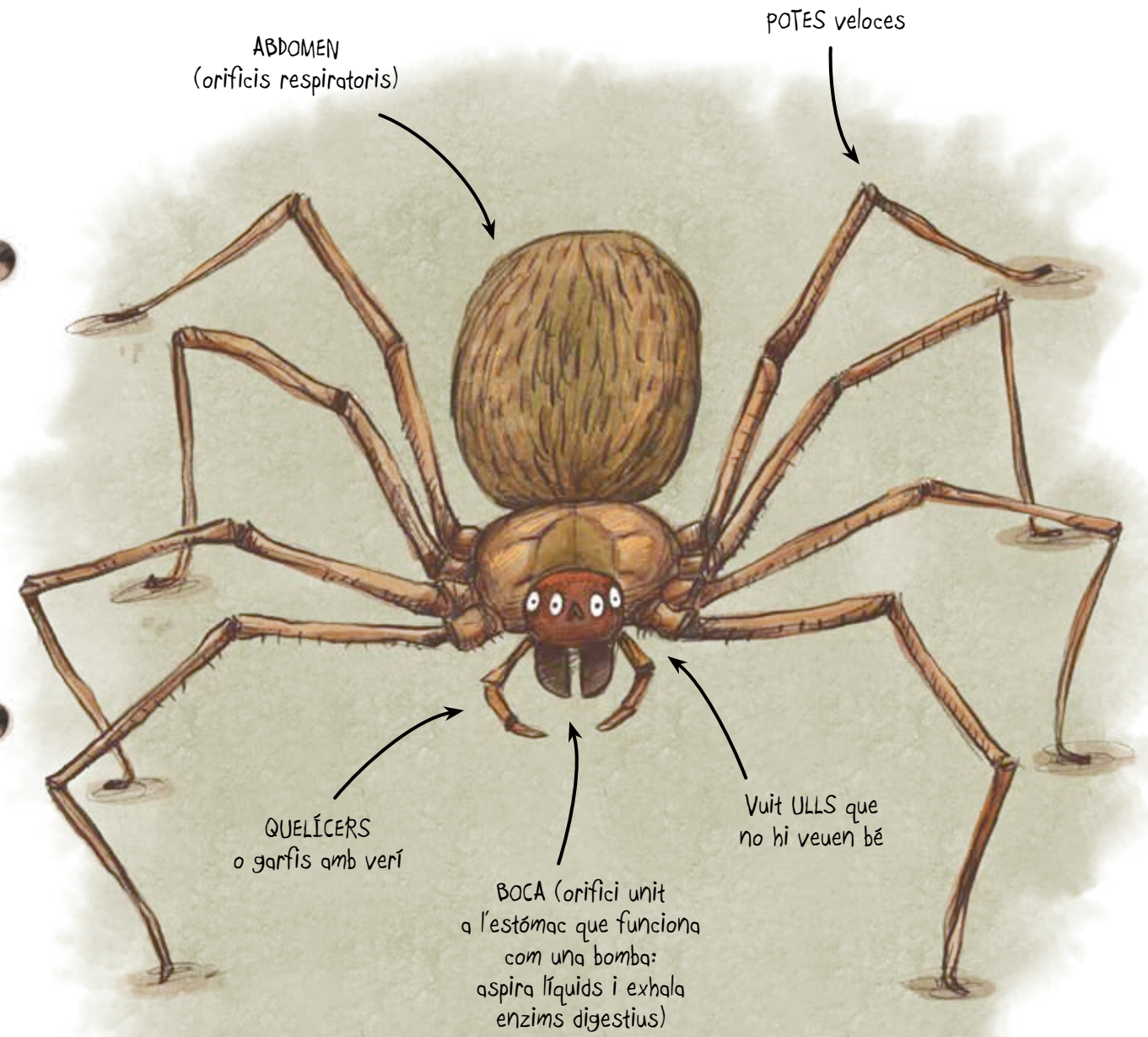
Les aranyes devoren tones d'insectes al dia. Són carnívores i depredadores. Imagineu-vos què passaria si desapareguessin. Si veieu una aranya al sostre, no us preocupeu: ella no us veu. No pertanyeu al seu món. No li interesseu gens.

Les aranyes poden caminar per l'aigua sense enfonsar-se. També poden aguantar sota l'aigua unes quantes hores.

- El fil de seda que fabriquen les aranyes és molt resistent i elàstic.
- Abans de menjar, converteixen les seves preses en líquid. Les trituren i hi escupen a sobre sucus gàstrics per fer una mena de batut.
- No aprenen a fer les teranyines observant altres aranyes, sinó que aquest comportament és instintiu. Això vol dir que està gravat en els seus gens.
- Obtenen la informació del món que les envolta a través del tacte (ja que no hi veuen gaire bé). Els pèls que les recobreixen són òrgans sensorials.
- L'aranya mascle no té penis. Per introduir els espermatozoides en l'aranya femella, fa servir uns apèndixs que té a prop de la boca.

VIRTUTS/HABILITATS

Gran sentit del tacte.
Molt veloces.
Teixeixen d'allò més bé i fabriquen seda.
Capaces d'aterrir bestioles molt més grosses.

DEFECTES/FEBLESES

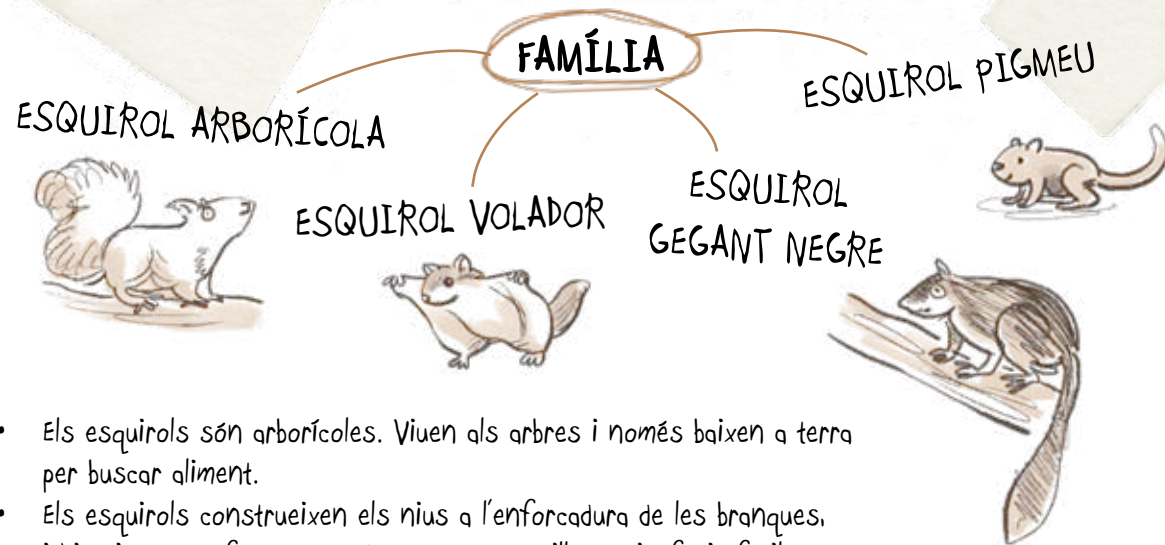
Malgrat els seus vuit ulls, no tenen bona vista.
No saben arreglar les seves pròpies teles.
Els humans no les deixen viure tranquil·les.
No tenen gaire bona premsa.

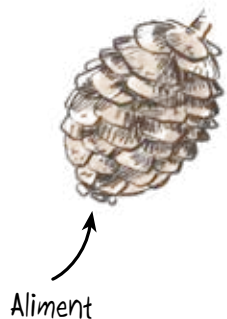
Esquirol (*Sciurus vulgaris*)

Els esquirols són uns rosegadors inconfusibles per la seva cua llarga i peluda. Són diürns, solitaris i molt curiosos. Per això, sovint veureu que s'acosten perillósament a les persones i, després, se n'allunyen corrent.

Quan s'espanten per alguna cosa, s'enfilen a l'arbre més proper (són uns excel·lents grimpadors i saltadors), però, un cop a dalt..., continuaran observant allò que els ha cridat l'atenció.

- Els esquirols són arborícoles. Viuen als arbres i només baixen a terra per buscar aliment.
- Els esquirols construeixen els nius a l'enforcadura de les branques, i hi deixen dos forats perquè, en cas de perill, puguin fugir fàcilment o puguin tancar-los si necessiten aïllar-se de l'exterior.
- El niu també serveix com a rebost per recollir aliments en èpoques d'abundància.
- Els esquirols mengen tota mena de llavors i roseguen les escates de les pinyes fins a arribar als pinyons (que són la seva devoció).
- Per comunicar-se, fan crits estridents seguits d'una veu ronca o de gemecs.
- Les seves petjades són iguals que les de les rates, però més grans.

VIRTUTS/HABILITATS

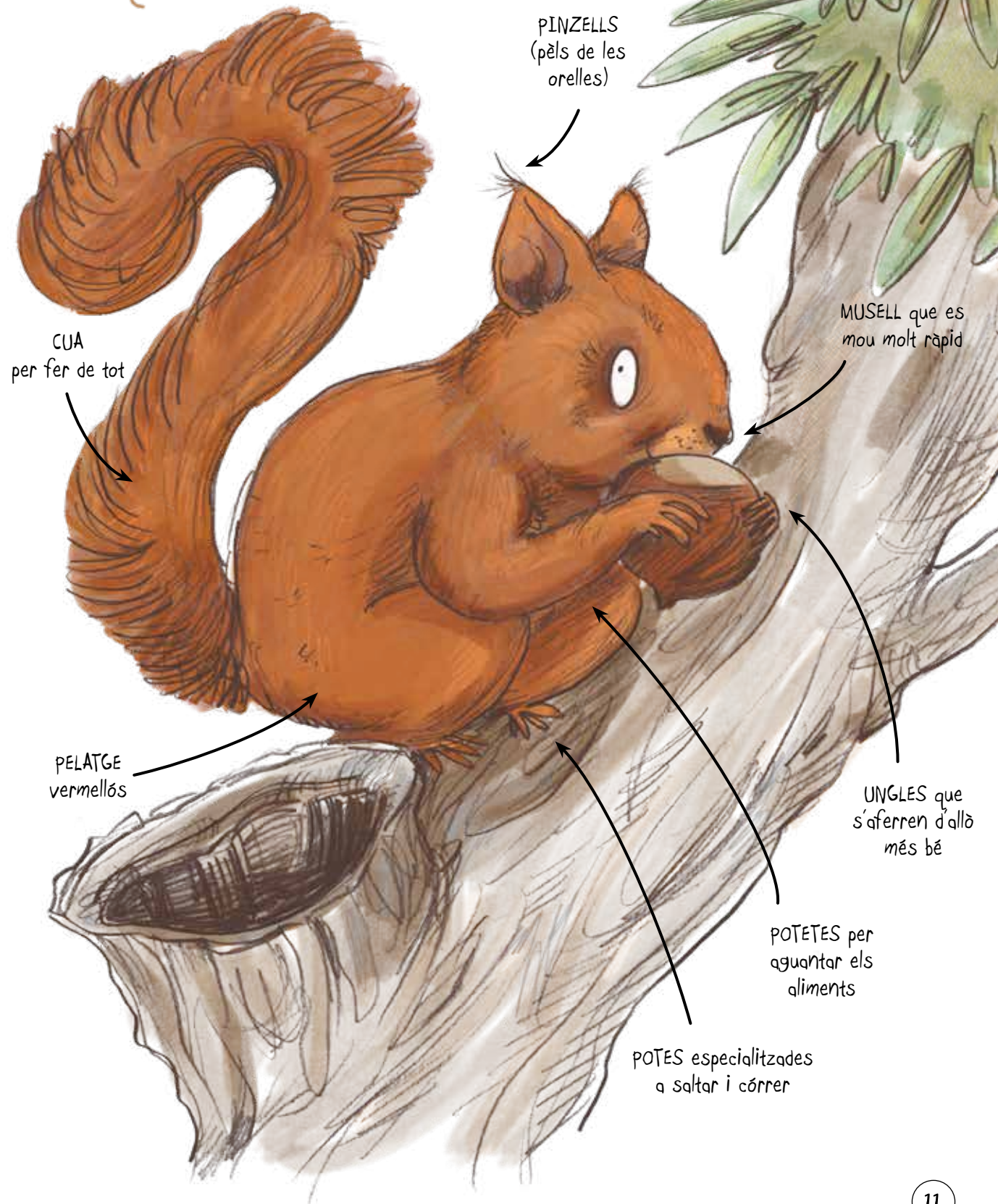
Són molt àgils.
Grans grimpadors.
Tenen una vista excepcional.
Saben nedar i bussejar.

DEFECTES/FEBLESES

Són molt tataners.
Si veuen fruites seques, es tornen baixos.
Els costa estar-se quietos.
Agafa fred fàcilment.
Les dents no els paren de créixer.

La cua de l'esquirol li serveix per mantenir l'equilibri, per comunicar estats d'ànim, i fins i tot per nedar: la fa servir com a timó per canviar de rumb.

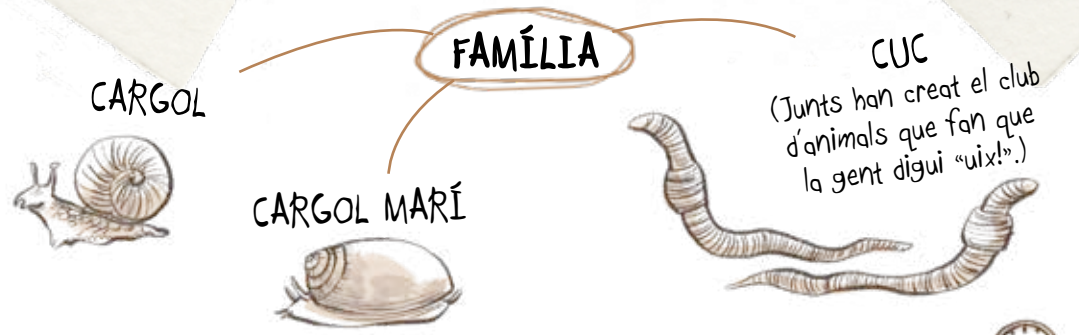

Llimac (Arion rufus)

Mol·lusc gasteròpode (*gaster*, 'estómac'; *podo*, 'peus': 'estómac als peus'). Se li diu així perquè es desplaça damunt la seva part flonja, on té l'estómac. La protecció més important que té és la bava, que li serveix com a lubricant per poder avançar més bé i per defensar-se de fongs i bacteris. A més, el protegeix quan s'enterra per sobreviure a condicions climatològiques adverses.

De segur que ja no us fa tant de fàstic, oi? És que és molt pràctic. Es troba en zones humides; principalment, en boscos. I és més actiu a la nit.

- Quan els llimacs estan actius, no paren d'alimentar-se; principalment, de plantes i fongs.
- Quan hi ha sequera, però, es mengen les arrels de les plantes, ja que prefereixen mantenir-se sota terra per no assecar-se, també.
- En situacions de sequera extrema, s'enterran i s'envolten d'una espècie de closca que ells mateixos produeixen.
- Són hermafrodites, encara que no són mascle i femella alhora. En un moment de la seva vida actuaran com a mascle i en un altre, com a femella.
- Es desplacen molt lentament, de 4 a 7 metres al dia. Si en veieu cap que clarament vol arribar a un destí, no dubteu a ajudar-lo una mica; us ho agrairà. Per si de cas, però, abans pregunteu-li si necessita ajuda.
- Ponen entre 100 i 500 ous.

VIRTUTS/HABILITATS

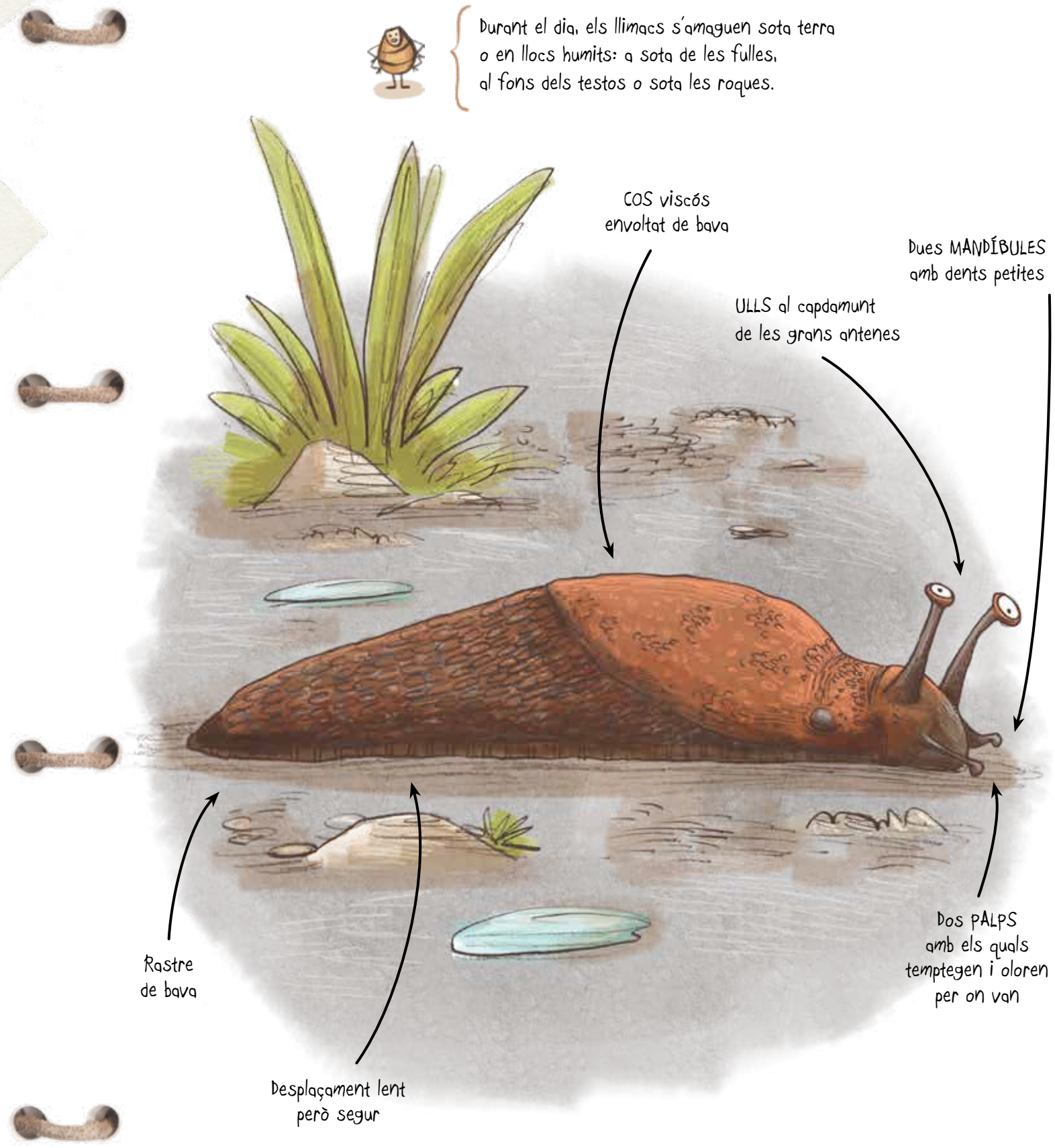
La seva bava serveix per a tot. Poden caminar pel sostre sense caure. Acostumen a fer molt de fàstic. Tenen molta paciència.

DEFECTES/FEBLESES

Tenen molts depredadors. Són massa suculents i apetitosos. No poden fugir corrent. Sense la bava estan perduts.

Durant el dia, els llimacs s'amaguen sota terra o en llocs humits: a sota de les fulles, al fons dels testos o sota les roques.

Duc (Bubo bubo)

Els ducs són aus rapinyaires nocturnes. Tenen fama de ser els més savis del bosc. L'expressió de la seva cara fa la impressió de saber-ho tot. Es diferencien de les òlibes per uns plomalls que semblen orelles, però que no ho són, i que serveixen per comunicar estats d'ànim (com les nostres celles!).

Cacen a la nit i el seu atac és extremament silenciós. Mengem peixos, insectes, ratolins i altres animals més grossos. Fins i tot es poden menjar altres rapinyaires.

- Els ducs només poden mirar cap endavant. Això no és cap problema, però, perquè el seu cap gira 270°.
- També són capaços de moure el cap amunt i avall en un angle de 90°, perquè tenen set vèrtebres més que nosaltres.
- Hi senten deu vegades més bé que un humà.
- Són grans caçadors. Calculen la distància que els separa de la presa per la tensió dels músculs oculars en enfocar-la. Impressionant!
- S'empassen les seves preses senceres. Al cap d'una hora, regurgiten el que no poden digerir (pèls, ossos, dents...).
- La resta d'aus odien els ducs instintivament. En general, els ocells de nit i els de dia no s'avenen gaire.

VIRTUTS/HABILITATS

Vol molt silenciós.
Poden veure-ho tot sense moure el cos.
Semblen llestos sense fer res.
Oïda extraordinària.
Molt bona vista.

DEFECTES/FEBLESES

No cauen bé als altres ocells.
Quan parlen, sonen una mica tristos.
Troben a faltar el sol.
Els ulls els delaten.
La seva trampa mortal: una finestra molt neta.

Si un pollet de duc eurasiàtic s'amaga entre les roques amb els ulls tancats, no el trobarà ningú. Es mimetitza perfectament! Però, si obre aquells ulls tan grossos i rodons... s'acabarà el joc.

